

Inhaltsverzeichnis

Werwolf am Rainhof 3

<<< zurück | **VII. Wehrwolf, Zauberer, Teufel, Irrlichter, Seelen** | weiter >>>

Werwolf am Rainhof

In der Mundart der Umgegend

Moi Eller hott mersch, bie eich noch su e klôï Madchesding wahr, glôatt deck verzählt, doss fir Zeide däi biese Minsche seich ian Wärwilf verschtaht hätte. Ach ias ehr sälwer emôal ian der Oart e wonnerlich Geschieht bassehrt. Nämlich e sû: Ehr Loit hû Haa gemoht uffem Platz iam Feld, bû mersch haast: »Uff der Päifersch Schaanz.« Sâi hottes Aesse ianner Mahne uffem Kobb, en trahts enaus zor Meddôakssobbe. Wäi se uff däi Wiss kimmt, saast se däi Mahn uffen Burrem, dôacht se zaii, en gitt eweck däi Loit ze ruffe. Ezzet, bie se dodervô wiarrerkimmt, en guckt nôaeh, se ias Alles raddebutz uff gefrässe, meht Schtomb en Schtiel, vurablich däi gaude Oelepaakuche sein ewek, nor sû e klôï bessi Sobbe ias noch dô. Môï Eller, näit faul, läfft schwinn haam, en langt Schbeck en Wörscht, dässe doch kôin Honger sinn laide. Äwe setze se noch bei dem Dröbbche Sobbe, se brecht der uch e Wärwolf dorch däi Häcke, en schtracks uffse lus, äss wottersche verjahn, en aach dôas Lâist ian frässe. Sâi der äwer uffgeschbronge, däi Mannskerl ehr Senste erwescht, en uffen Uhold enieh gehaage, en fir Grissel meht enah gekresche gottsmärterlich. Dôa gitt der ungebäten Gast firren dorch, wäi en Hôas, — en Aagebleck, en eweck wahrer! Hä sôakk rond aus, bie en Bär, en hatt aach en Buckel, vâil braider, bie en nadirlicher Wolf. Dias Schtöckelche hott moi Eller deck verzählt, merr konns gedrust gekläwe, es ias hôart en fest wuhr.

Quelle: *Oberhessisches Sagenbuch*, Aus dem Volksmund gesammelt von *Theodor Bindewald*; Verlag von Heyder und Zimmer, Frankfurt a. M., 1873

[sagen](#), [bindewald](#), [ohsb](#), [hessen](#), [oberhessen](#), [v0](#)

From:

<https://sagen.svenwusch.de/> - **Deutsches Sagen-Wiki**

Permanent link:

<https://sagen.svenwusch.de/doku.php?id=sagen:ohsb115>

Last update: **2025/03/13 16:17**

